

“Hepsi Bir Olsunlar”

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *Yu. 17:1–26, 1.Yu. 5:19, Yu. 13:18–30, Yu. 5:20–23, Mar. 9:38–41, Vah. 18:4, 1.Yu. 2:3–6.*

HATIRLAMA METNİ: “Yalnız onlar için değil, onların sözüyle bana iman edenler için de istekte bulunuyorum, hepsi bir olsunlar. Baba, senin bende olduğun ve benim sende olduğum gibi, onlar da bizde olsunlar. Dünya da beni senin gönderdiğine iman etsin” (*Yubanna 17:20, 21*).

Yuhanna kitabı, İsa’ya ihanet ve ölümü ufukta belirmişken O’nun endişesini bize net olarak aktarıyor. Beş önemli bölümde (*Yubanna 13–17*), İsa’nın son talimatlarının, bazen “başkâhinlik duası” olarak da adlandırılan duayla doruğa ulaştığını görüyoruz (*Yubanna 17*).

“Bu uygun bir atamadır, zira Rabbimiz bu duada aynı anda hem rahip hem de kurban olduğu için kendisini kutsar. Aynı zamanda, kendilerine kurbanlık sunulanlar adına–üst katta bulunan ve daha sonra tanıklıkları aracılığıyla imana gelenler adına yapılan bir kutsama duasıdır.—F. F. Bruce, *The Gospel of John* (Grand Rapids: Eerdmans, 1983), s. 328.

Bu duanın özünde, İsa’nın havarileri ve daha sonra O’na iman edenlerin arasındaki birliğe olan kaygı vardır. Bu duadaki anahtar konu şudur: “Onlar için istekte bulunuyorum. Dünya için değil, bana verdiğin kimseler için istekte bulunuyorum. Çünkü onlar senindir. Benim olan her şey senindir, seninkiler de benimdir. Ben onlarda yüceltildim” (*Yubanna 17:9, 10*).

Bu duayı dikkate almadan, Mesih’teki birliğimiz hakkında ve kilise birlikteliği üzerine anlamlı bir tartışma yapılamaz. İsa ne için dua etti, kimin için dua etti, ve bugün bizim için bu duanın anlamı nedir?

*20 Ekim Sebt Günü’ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.

İsa Kendisi İçin Dua Ediyor

Başkahin duası üç bölüme ayrılmıştır. Birincisi, İsa, Kendisi için (*Yubanna 17:1–5*), daha sonra öğrencileri için (*Yubanna 17:6–19*) ve nihayetinde daha sonra O'na iman edecekler için (*Yubanna 17:20–26*) dua ediyor.

Yuhanna 17:1–5'i okuyun. Onun duasının özünde ne var ve bizim için ne anlama geliyor?

İsa, önce Kendisi için yalvarıyor. Yuhanna Kitabı'nda önceki olaylarda, İsa, vaktinin henüz gelmediğini belirtmişti (*Yubanna 2:4, 7:30, 8:20*). Ama şimdi kurban edileceği saatin geldiğini biliyor. Dünyevi yaşamının dramatik sonuna varma anı gelmiştir ve O'nun görevini tamamlaması için kuvvete ihtiyacı vardır. Dua vakti gelmiştir.

İsa, Çarmıh'a katlanmak zorunda kalsa da Babasının istemini yerine getirerek O'nu yüceltecektir. Çarmıh'ı kabul etmesi bir çeşit kadercilik değil; Baba'nın O'na verdiği yetkiyi uygulama şeklidir. Onunkisi bir şehidin ölümü değildi, ancak isteyerek enkarnasyon sebebini gerçekleştirmekle Babasını yüceltti: dünyanın günahları için çarmıhta kurban edilerek ölmek.

Yuhanna 17:3'e göre sonsuz yaşam nedir? Rab'bi tanımak ne anlama geliyor?

İlk ve en önemlisi, İsa bize sonsuz yaşamın Allah hakkındaki kişisel bilgilerden oluştuğunu söyler. Bu, yaptıklarımızla ya da bilgi ile kurtuluş değil, aksine İsa'nın Çarmıh'ta bizim için yaptıklarından dolayı, Rab'bi tanımamızın deneyimidir. Bu bilgi, Baba ile kişisel bir ilişki aracılığıyla aktarılır. İnsani eğilimimiz bilgiyi gerçekler ve detaylarla sınırlamaktır, ancak burada İsa daha derin ve daha tatmin edici bir şeye odaklanmaktadır: Allah ile kişisel bir ilişkiye. İsa'nın ilk gelişi, aynı zamanda, insanlığa, Allah'ı daha anlamlı ve daha kurtarıcı bir bilgi arayışına ve böyle bir bilginin yol açacağı birliklik arayışına kılavuzluk etme amacına yönelikti.

Allah hakkında bilgi sahibi olmak ve Allah'ı şahsen tanımak arasındaki fark nedir? Allah'ı tanımamı sağlayan ne gibi deneyimler yaşadın?

İsa Havarileri için Dua Ediyor

Yuhanna 17:9–19’u okuyun. İsa, havarileriyle ilgili olarak özellikle ne için dua ediyor?

İsa, sonraki günlerde artık bedensel olarak onlarla birlikte olmayacağı zaman içerisinde, O’na olan inançlarını kaybetme tehlikesi altında olan havarileri için dua eder. Böylece, onları Babasının himayesine teslim eder.

İsa’nın duası onların dünyadaki güvenlikleri içindir. Öyle ki, İsa dünya için dua etmiyor, çünkü onun doğal olarak Baba’nın istemine karşı olduğunu biliyor (1. Yuhanna 5:19). Fakat dünya, havarilerinin hizmetlerini gerçekleştireceği yer olduğu için İsa, onların dünyadaki kötülüklerden korunabilmeleri için dua ediyor. İsa dünya için kaygılanıyor; aslında O, onun Kurtarıcısıdır. Fakat, müjdenin yayılması, müjde haberini vaaz edeceklerin tanıklarına bağlıdır. Bu yüzden İsa’nın, kötü olanın onları yenmesi için aracılık etmesi gerekiyordu (Matta 6:13).

Ancak bir havari, yenilgiye uğradı. Daha önce o akşam İsa’nın birisinin O’na ihanet etmeye karar verdiğinden bahsetmişti (Yuhanna 13:18–30). İsa, Kutsal Yazılar’ın Yahuda’nın ihanetini öngördüğü gerçeğine atıfta bulunsa bile (Mez. 41:9), Yahuda kaderin kurbanı değildi. Son Akşam Yemeği sırasında, İsa ona sevgi ve dostluk göstergesiyle yaklaştı (Yuhanna 13:26–30). “İsa, Fısıh yemeğinde hainin maksadını ortaya çıkararak ilahiliğini kanıtladı. Büyük bir sevgiyle diğer öğrencilerine verdiği hizmete onu da dahil etmişti; fakat Yahuda, Kurtarıcı’nın sevgi dolu bu son hareketine de ilgi göstermedi.”—Ellen G. White, *Sevgi Öğretmeni*, s. 709.

Daha önce de olduğu gibi gıpta ve kıskançlıkların, havarilerin bölünmesine yol açabileceğini bilerek, İsa onların birliği için dua eder. “Kutsal Baba, onları bana verdiğin kendi adınla koru ki, bizim gibi bir olsunlar” (Yuhanna 17:11). Bu tarz bir birlik, insani başarının ötesindedir. Bu, sadece ilahi lütfun sonucu ve armağanı olabilir. Onların birlikteliği, Baba ve Oğul’un birliğine dayanır ve bu birliktelik gelecekteki etkili hizmetleri için zorunlu bir ön koşuldur.

Gerçeklikte kutsanmaları veya adanmaları da hizmetleri için zorunluydu. Allah’ın lütfunun havarilerin kalpleri üzerindeki işleyişi onları dönüştürecekti. Fakat eğer Allah’ın gerçekliğine tanıklık edeceklerse, kendileri de bu gerçek tarafından dönüştürülmeliydiler.

“Dünya’dan olmamak” ne demektir? Bizi, hayatlarımızı ve yaşantılarımızı “bu dünyadan olmayan” haline getiren nedir?

“Bana İman Edenler İçin”

İsa, havarileri için dua ettikten sonra, duasını “ onların sözüyle bana iman edenler için ” sözcüklerini içerecek şekilde genişletti (*Yuhanna 17:20*).

Yuhanna 17:20–26’yı okuyun. Müjde mesajına daha sonra inanacak olanlar için İsa’nın en büyük dileği neydi? Bu duanın yerine gelmesi neden bu kadar önemlidir?

Baba ve Oğul’un bir olduğu gibi, İsa gelecekteki imanlıların da bir olması için dua etti. Yuhanna’nın Müjdesi’nde birkaç yerde İsa, Baba ve Oğul’un birliğine atıfta bulundu. Hiçbir zaman birbirlerinden bağımsız hareket etmezler, yaptıkları her şeyde hep birliktedirler (*Yuhanna 5:20–23*). Onlar, düşmüş insanlık için ortak bir sevgiyi paylaşırlar, öyle ki Baba Oğul’nu dünyaya vermeye ve Oğul da Kendi hayatını dünyaya vermeye razı olmuştur (*Yuhanna 3:16, 10:15*).

İsa’nın bu duada ifade ettiği birlik, Baba ile Oğul arasında olduğu gibi bir sevgi ve amaç birliğine atıfta bulunmaktadır. “ Birbirinize sevginiz olursa, herkes bununla benim öğrencilerim olduğunuzu anlayacaktır ” (*Yuhanna 13:35*). Bu birliği sevgiyle belli etmeleri, hem İsa ile hem de Baba ile olan ilişkilerini kamuoyuna sergileyecektir. “ Hakiki birliklerinin sergilenmesi, müjdenin gerçekliğine dair etkileyici bir tanıklık sağlamalıdır. ”—Andreas J. Köstenberger, *John*, Baker Exegetical Commentary on the New Testament (Grand Rapids: Baker Academic, 2004), s. 498. Dünya, İsa’nın Kurtarıcı olduğunu böyle öğrenecektir. Başka bir deyişle, İsa’nın dua ettiği bu birlik görünmez olamaz. Dünya Allah’ın halkı arasındaki sevgi ve birliği görmezse, müjdenin doğruluğuna nasıl ikna olabilir?

“Tanrı, insanların sonsuz gerçekliğin platformu üzerinde mükemmel bir birlik içinde durması için öncülük eder... Tanrı, tüm halkının iman birliğine gelmesi gerektiğini amaçlar. İsa’nın çarmıha gerilmesinden hemen önceki duası, tıpkı O’nun Babası ile bir olduğu gibi, öğrencilerinin de bir olmasıydı, öyle ki dünya Baba’nın O’nu yolladığına inansın. Bu en dokunaklı ve harika dua, çağlar boyunca günümüze kadar ulaşır; zira O’nun sözleri şöyleydi: ‘Yalnız onlar için değil, onların sözüyle bana iman edenler için de istekte bulunuyorum...’

“Mesih’in takipçileri olduğunu iddia edenler, bu duaya hayatlarında ne kadar ciddiyetle cevap vermelidirler?”—Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, cilt 4, s. 17.

Burada sunulan birlikteliğe ulaşmak için hayatlarımızda ve kiliselerimizde ne yapıyoruz? Kilisemizin olması gerektiği gibi birleşmesini istiyorsak, neden her birimizin bir miktar kendisine ölmesi gereklidir?

Hıristiyanlar Arasında Birlik

Markos 9:38–41 ve Yuhanna 10:16'yı okuyun. İsa'nın, Elçi Yuhanna'ya verdiği cevap, kimin İsa'nın gerçek bir takipçisi olduğu hakkında dışlayıcılık ve hızlı yargılar konusunda bize ne öğretir?

Yedinci–Gün Adventistleri, İsa'nın Yuhanna 17'deki duasının, doğrudan kilisenin birliğine vurgu yaptığı anlayışına eğilimlidirler. Üç melek mesajını dünyayla paylaşma görevimizi yerine getirmek için kilise olarak birlik içinde olmalıyız. Bu, tartışma konusu değildir.

Peki ya diğer Hıristiyanlarla birlik? İsa'nın duasının ışığında onlarla nasıl bir ilişki kurmalıyız?

Şüphesiz, Allah'ın, kendimizinki dışında başka kiliselerde de inançlı insanlara sahip olduğuna inanıyoruz. Bunun yanında Kutsal Kitap, Babil'de bile Allah'ın, O'na sadık olanlara sahip olduğunu açıkça ortaya koymaktadır: “ ‘Ey halkım!’ diyordu. ‘Onun günahlarına ortak olmamak, uğradığı belalara uğramamak için çık oradan!’ ” (Vah. 18:4).

Aynı zamanda Vahiy kitabına göre, Mesih'in adını ananlar arasında büyük bir dönemlik olduğunu ve son günlerde birçok sahte Hıristiyanın bir araya gelerek birbirleriyle ve devletle birleşip Vahiy 13:1–17'de grafiksel olarak tasvir edilen zulmü gerçekleştireceklerini biliyoruz. Bu nedenle, Adventistler, ekümenik hareketinde görüldüğü gibi, diğer kiliselere birlik çağrısında bulunma konusunda her zaman çok dikkatli olmuştur.

Oyleyse, diğer mezheplerle nasıl ilişkiler kurmalıyız? Ellen G. White, Yedinci–Gün Adventist Kilisesi'nin diğer Hıristiyanlarla birlikte çalışması ile ilgili olarak şunları yazdı, en azından şu belirgin meselede: “İnsani temsilci, iradesini Allah'ın isteğine teslim ederken, Kutsal Ruh da onların hizmet ettiklerinin kalplerine etki edecektir. Bana W.C.T.U. (Hıristiyan Kadın Hakları Cemiyeti) işçilerinden çekinmememiz gerektiği gösterildi. Zararlı maddelerden uzak durmak adına onlarla birleşmekle, yedinci güne riayet konusundaki pozisyonumuzu değiştirmeyiz ve ılımlılık konusundaki duruşlarına takdimimizi gösterebiliriz. Kapıyı açmakla ve onları ılımlılık konusunda bizlerle birleşmeye davet etmekle, onların ılımlılık hattındaki yardımlarını güvenceye alıyoruz; ve onlar bizimle birleşmekle, Kutsal Ruh'un kalpleri etkilemek için beklediği yeni gerçekleri duyacaklardır.”—Welfare Ministry, s. 163.

Belirli bir zamanda belirli bir meseleyle uğraşmasına rağmen, diğer Hıristiyanlarla nasıl ilişki kurabileceğimiz konusunda ilkeler veriyor, özellikle de bir amaç uğruna birleşme konusuyla ilgili olarak.

İlk olarak, onlarla ortak sosyal çıkarlar üzerinde çalışabiliriz. İkincisi, eğer onlarla birleşirsek, bunu inancımızı ya da uygulamalarımızı riske atmaya-
cak şekilde yapmalıyız. Üçüncüsü, kutsanmış olduğumuz değerli gerçekleri başkalarıyla paylaşmak için bu “birliği” kullanabilmeliyiz ve kullanmalıyız.

Sevgide Paylaşılan Bir İman

Yuhanna 17:3’de, İsa sonsuz yaşamın Allah’ı tanımak olduğunu söyledi.

1. Yuhanna 2:3–6’yı okuyun. Allah’ı tanımak ne anlama geliyor? Allah hakkındaki bilgilerimizi günlük yaşamımızda nasıl gösterebiliriz?

Genel olarak, toplumdaki insanlar kendilerini yasalara itaat eden vatan-daşlar olarak adlandırmak isteseler de, aynı insanlar Allah’ın emirlerini tutma konusundaki Kutsal Kitap yükümlülüklerini küçümseyeceklerdir. Hatta bazıları, Allah’ın lütfunun Allah’ın emirlerini ortadan kaldırdığını bile iddia eder. Ama Kutsal Kitap öğretisi böyle değildir: “Emirleri tutmak Allah’ı tanımamanın bir koşulu değil, Allah’ı/İsa’yı tanıdığımızın ve O’nu sevdiğimizizin bir işaretidir. Bu nedenle, Allah’ı bilmek sadece teorik bir bilgi değildir, eyleme de dönüşmelidir.”—Ekkehardt Mueller, *The Letters of John* (Nampa, Idaho: Pacific Press, 2009), s. 39. İsa bizzat şunları vurguladı: “ ‘Beni seviyorsanız, buyruklarımı yerine getirirsiniz.’ ” “ ‘Kim buyruklarımı bilir ve yerine getirirse, işte beni seven odur. Beni seveni Babam da sevecektir. Ben de onu seveceğim ve kendimi ona göstereceğim’ ” (*Yuhanna 14:15, 21*). “ ‘Tanrı’yı sevip buyruklarını yerine getirmekle, Tanrı’nın çocuklarını sevdiğimizi anlarız. Tanrı’yı sevmek O’nun buyruklarını yerine getirmek demektir. O’nun buyrukları da ağır değildir’ ” (*1. Yuhanna 5:2, 3*).

Yuhanna 13:34, 35’i okuyun. İsa, havarileri için hangi yeni buyruğu verdi ve bu, İsa’nın takipçileri arasındaki birlik fikri ile nasıl bağlantılıdır?

Birinin komşusunu sevmesi buyruğu aslında yeni bir şey değildi; Allah’ın Musa’ya verdiği talimatlarda da bulunabilir (*Lev. 19:18*). Yeni olan şey, İsa’nın havarilerini sevdiği gibi onların da birbirlerini sevmeye buyruğudur. İsa’nın kendini feda edecek kadar özverili sevgi örneği, Hıristiyan topluluğunun yeni ahlâkıdır.

Bizler için ne harika bir standart belirlendi! İsa’nın hayatı, eylemsel sevginin pratik bir ispatı olmuştur. Bütün lütuf işi, kendini inkar eden, kendini kurban eden çabanın sürekli bir sevgi hizmetidir. Mesih’in hayatını, sürekli başkalarının iyiliği için sevgi ve fedakarlık örneği olarak hayal edebiliriz. Mesih’i harekete geçiren prensip, O’nun halkını da birbirleriyle ilişkilerinde harekete geçirmelidir. Böyle bir sevgi dünyaya ne kadar güçlü bir tanık olurdu. Ve böyle bir sevginin aramızdaki birlik için ne kadar güçlü bir etkisi olacaktır.

İsa’nın başkaları için göstermiş olduğu fedakar sevgiyi bizler de göstermeyi nasıl öğrenebiliriz?

EK ÇALIŞMA: Ellen G. White, “Allah’ın Değişmez Yasası,” s. 436–453, *Allah ve Şeytan Arasındaki Savaş*. Şu bölümleri de okuyun “Denominations, Relations to Other,” s. 763, 764 ve “Roman Catholic Church,” s. 1110, *The Ellen G. White Encyclopedia*.

“Yedinci–Gün Adventist Kilisesi birçok yerel kilisesiyle dünya çapında bir kilise olsa da, Adventistler Mesih’in evrensel kilisesi olduğunu iddia etmezler. Evrensel kilise her mezhepten daha geniştir. İsa’ya iman eden ve onu takip edenlerden oluştuğu sürece görünür ve görünmezdir. Bu özel teolojik mesele, Vahiy Kitabı’nda etkili bir biçimde ele alınan Hıristiyanlar arasındaki ikiyüzlülük dikkate alındığında özellikle vurgulanmıştır. Vahiy 12’de geçen saf kilise, Vahiy 17’de geçen ‘fahişe’ yani büyük Babil şehrinin zıttıdır, bu da aynı zamanda Kuzu’nun gelini ya da Vahiy 21 ve 22’deki kutsal kent veya Yeni Yeruşalim ile tezat oluşturur. Birinci yüzyılda, evrensel kilise oldukça görünür olmuş olsa da, örneğin Ortaçağ’da onu görmek çok daha zor ve karmaşıktır.

“Bu yüzden, Adventistler, Tanrı’nın gerçek kilisesi kavramını kendi mezhepleriyle sınırlandırmazlar, ne de diğer Hıristiyan kiliselerine otomatik olarak yayılmazlar. Tanrı’nın gerçek kilisesi, O’na gerçekten inanan bireylerden oluşur. Tanrı onları bilir. Öte yandan Adventistler, Vahiy 12:17 ve 12–14 bölümlerinde geçen Tanrı’nın görünen özel ahir zaman bakiyeleri olduklarını iddia ederler. Bu bakiye, hem yerel hem de evrensel bir karaktere sahiptir (Vah. 2:24 ve 12:17).” — Ekkehardt Mueller, “The Universality of the Church in the New Testament,” Ángel Manuel Rodríguez, ed., ve *Message, Mission, and Unity of the Church* (Silver Spring, Md.: Biblical Research Institute, General Conference of Seventh–day Adventists, 2013), s. 37.

TARTIŞMA SORULARI:

- ① İsa’nın Yuhanna 17’deki duasının gerçekleşmesi neden kilisemiz açısından bu kadar önemlidir? İsa’nın, birinci yüzyıl kilisesinin birliğine olan arzusu, bugün kilisemize olan arzusu hakkında neyi açığa çıkarır?
- ② Yerel kiliseniz diğer Hıristiyanlarla belirli konularda çalıştı mı? Ne kadar iyi oldu? Uygun olduğunda, bize verilen gerçeklerden hiçbirini tehlikeye atmadan onlarla nasıl çalışabiliriz?
- ③ Bu ifadenin, *Allah ve Şeytan Arasındaki Savaş* açısından iması nedir? Bunu aramızda nasıl gerçekleştirebiliriz? “Allah’ın halkı olma iddiasındakiler O’nun sözünden üzerlerine yansıyan ışığı kabul etse-lerdi, Mesih’in olması için dua ettiği, elçinin “Ruh’un birliğini esenlik bağıyla” tanımladığı birliğe kavuşacaklardı. “Çağrınızdan doğan tek bir umuda çağrıldığınız gibi, beden bir ve Ruh bir; Rab bir, iman bir, vaftiz birdir” diyor. Efesliler 4:3–5.”—Ellen G. White, *Allah ve Şeytan Arasındaki Savaş*, s. 382.

ÖZET: İsa’nın Yuhanna 17’deki başkahin duası, İsa’nın bugün kilise birliği konusunda kaygı duyduğunu anımsatmaktadır. Onun duası bizim duamız olmalı ve Allah’ın Sözüne olan inancımızı sağlamlaştırmanın yollarını aramalıyız. Birbirimize olan sevgimiz, teolojik farklılıklarımız ne olursa olsun, diğer tüm Hıristiyanlar da dahil olmak üzere herkesle olan ilişkimizi karakterize etmelidir.

Boşluğu O Doldurur

Andrew McChesney, Adventist Müjdeciliği

Australya'da emekli bir Yedinci Gün Adventist pastörü olan Frank Cantrill, doktorlar kendisine cilt kanseri teşhisi koyduğunda çok üzüldü. Fakat iki hafta sonra, doktorların mucize olarak adlandırdığı daha da büyük bir şey oldu; başındaki büyük bir boşluk kapandı.

Frank'e 2014 yılında, bir cilt kanseri türü olan melanoma (kara tümör) teşhisi kondu. Kanser başında ve dördüncü evredeydi. "Eğer yeni ilaçlar işe yaramasaydı pek fazla şansım olmayacağını duymak benim için bir şoktu," diyor 72 yaşındaki Frank.

Bir pastör onu meshetti ve insanlar onun için dua etmeye başladı. Frank bir dizi operasyon, radyasyon tedavisi ve bağışıklık tedavisi gördü. Eşi Marlene hep yanındaydı.

Doktorların Frank'in kafasının arkasından büyük tümörü çıkarmak için, kafatasının bir kısmını açtıkları bir operasyondan sonra sorunlar ortaya çıkmaya başladı. Hemşireler derinin kafatasını tekrar sarması beklentisiyle yarıyı sardılar. Daha sonraları pansuman görevini eşi devraldı.

İlk önceleri yara iyileşiyordu ama sonra deri büyümeyi durdurdu.

Bir gün açıkta kalan kafatasının rengi beyazdan sarıya döndü. Bir plastik cerrah Frank'e kafatasının öldüğünü söyleyerek onu çok tedirgin eden bir teşhis koydu. Cerrah danışmak için alanında uzman başka bir plastik cerrahı yardım istedi ve ikisi beraber, beyin cerrahının da yardımıyla büyük bir ameliyat yapmaya karar verdi. Doktorların Frank'in kafatasını yapay bir kafatasıyla değiştirmeleriyle sonuçlanacak bu karmaşık ameliyat, 8-10 saat sürecekti.

"Durum bizi çok üzüyor," diye yazdı Marlene arkadaşlarına gönderdiği bir e-postada.

Birkaç gün sonra Marlene, Frank'in kafasındaki sargıyı değiştirirken sargı beziyle birlikte eline rengi değişmiş kafatasından bir parça geldi. "Şaşkınlıktan neredeyse yere yığılacaktım!" diyor Marlene.

Çıkan kafatası parçasının yerinde Frank'in etinin büyüdüğü ve o boşluğu kapattığını görebiliyordu.

İki gün sonra Frank, neler olduğunu öğrenmek için 3 üç doktorla görüştü. İnsan kafatasının üç katmanı olduğunu, etinin ilk katmanın altında büyüdüğünü ve en sonunda da kafatasının üst katmanını çıkmaya zorladığını öğrendi.

Doktorlara göre bu bir mucizeydi. "Sana kim bakıyor?" diye sordu doktorlar.

Frank (soldaki), ve Marlene en büyük doktorun Tanrı olduğunu söylediler. Ameliyat iptal oldu ve Frank taburcu oldu.

"Allah neler olduğunu biliyor ve O'nun mükemmel bir zamanlaması var," diyor Marlene. "Tek söyleyebileceğimiz şey 'Allah'a şükürler olsun!'"